

har fundet Sted, skulde kunne føre noget videre i Retning af et effektivt Tilsyn med Tilstanden overalt, hvor Publikum skal opholde sig, med Hensyn til Renlighedstilstanden i Vognene og paa Færgerne og ogsaa med Hensyn til Restaurationsforholdene, idet det nu bliver saaledes, at man kan faa Ansvaret til at ligge mere direkte paa Enkeltmand, som man kan holde til Ilden i den paagældende Sag. Jeg vil tilføje, at dette Forhold udtrykkelig er Genstand for Jagttagelse fra Jernbaneledelsens Side. Hvad Fredericia Station angaar, omtalte det ærede Medlem en Mand, som var afgaaet, og dette gør allerede Sagen meget mindre aktuel. Spørgsmaalet vilde have været af større Betydning og Vægt, hvis Manden endnu sad paa Fredericia Station. Det har jo været saaledes, at der blev rejst Klage over Serveringen, navnlig blev der klaget over, at Kaffen ikke var god, og denne Klage er blevet undersøgt, men det er vistnok meget vanskeligt at godtgøre, hvorvidt Kaffe er god eller ikke, og da Restauratøren i Fredericia paa det Tidspunkt opsgave sin Stilling, bortfaldt jo Spørgsmaalet paa en behagelig Maade.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har henstillet til mig at fremkomme med et Forslag, hvorved Jernbaner, Statsbaner og Privatbaner, kunde blive fritaget for det temmelig uheldige Forhold, at de er i saa høj Grad udsatte for at skulle betale Erstatning for Ildebrande, der opstaar eller formodes at opstaa ved Antændelse af Gnister fra et Lokomotiv. Jeg vil gerne erindre det ærede Medlem om, at jeg har været i god Tid paa Færde med et saadant Forslag. Det er allerede to Aar siden, jeg fremsatte et Forslag i den Henseende, men det har ikke været mig muligt at overbevise det høje Landsting om Nytten og Retfærdigheden af et saadant Forslag, og Sagen er hidtil strandet. Men da det i saa høj Grad har været juridiske Synspunkter, der er blevet gjort gældende ved Sagens Behandling, har jeg fundet Anledning til at lade Forslaget blive Genstand for en ganske særlig og indgaaende Undersøgelse i et lille Udvalg, bestaaende af Kommissarius, Kammerherre Lerche, Raadsformand Gustav Philipsen og Generaldirektør Nordlien. Jeg vil antage, at dette lille Udvalg indenfor en kortere Tid vil fremkomme med et velbegrundet Forslag, som da vil blive forelagt den høje Rigsdag.

De ærede Medlemmer fra Thisted (Munk-Poulsen) og Give (N. C. Jensen)

har spurgt mig, hvorledes det nu vilde gaa med Anlæg af Havne paa Jyllands Vestkyst. Der er jo i Sommerens Løb fremkommet en Betænkning, som de ærede Medlemmer var meget glade for, og som de ydede megen Anerkendelse, og jeg skal for mit Vedkommende slutte mig til denne Anerkendelse af Kommissionens Arbejde. Det er da ogsaa min Hensigt i Løbet af dette Efteraar for Rigsdagen at fremsætte et Lovforslag om Tilvejebringelse af disse Havne i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag. Det vil erindres, at der ved privat Initiativ blev indbragt et Lovforslag i saa Henseende, og jeg modsatte mig dette Forslags Fremme ikke blot af den Grund, som det ærede Medlem fra Thisted nævnte, at jeg nærede Tvivl om Tallenes Holdbarhed, hvad det ærede Medlem indrømmede, at jeg havde Ret til, men ogsaa, fordi det kom paa tværs af et Lovforslag, som jeg samtidig havde fremsat, om Anlæg af en lille Havn ved Thyborøn, et Forslag, som man gjorde Forsøg paa at lænke til det store, privat indbragte Lovforslag. Jeg syntes, at jeg ikke kunde finde mig heri, eftersom Fremsettelsen af Lovforslaget om Anlæg af en Havn ved Thyborøn for mig var afgørende, for saa vidt som det dannede den Begyndelse til Anlæg af Havne paa Vestkysten, som efter min Mening maatte til, for at den Sag i det hele taget kunde komme videre. Men dernæst havde jeg ogsaa den anden og, som det forekom mig, meget berettigede Grund, at der ikke med Rimelighed privat kan indbringes Lovforslag af en saa betydelig Rækkevidde med den Virkning, at det umiddelbart skulde kunne tiltrædes af Regeringen, inden den har faaet Tid og Lejlighed til at anstille særlige Overvejelser af den finansielle Side af Sagen. Nu er imidlertid ogsaa Regeringens Stilling til Sagen for saa vidt, vil jeg tro, klar, og man kan altsaa vente, at der vil blive fremsat et Forslag, overensstemmende med Kommissionens Betænkning. Da Enden saaledes bliver god, maa jo alt være godt.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), ja ogsaa det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har efterlyst en Bevilling, som de havde ventet at se, til Udvidelse af Strandby Havn, og her staar jeg i det kedelige Tilfælde at være saglig uenig med begge de ærede Medlemmer. Det vil efter min Overbevisning ikke være rigtigt at foreslaa den nævnte Bevilling. Denne lille Havn er, som de ærede Medlemmer meget rigtigt